

Pe potecile Geoparcului

Material dezvoltat în cadrul proiectului

"Flori, filme și poteci în Geoparc"

**Proiect derulat de Asociația de Turism Ecologic Camena
mai - septembrie 2019**

**Partener: Consiliul Județean Mehedinți – Direcția Administrarea
Geoparcului Natural Platoul Mehedinții**

Proiect finanțat de Fundația pentru Parteneriat și MOL România

Această publicație exprimă exclusiv opinia autorului iar Fundația pentru Parteneriat și MOL România nu pot fi făcuți în niciun fel răspunzători de felul în care este folosită informația pe care o conține.

Geoparcul Natural "Platoul Mehedinți"

Prin două hotărâri, una a Consiliului Județean Mehedinți, cealaltă a Guvernului României, Geoparcul "Platoul Mehedinți" a obținut statutul de arie protejată de interes național și este inclus, datorită celor 16 rezervații științifice și naturale de care dispune, în rețeaua europeană de geoparcuri.

Înființarea Geoparcului Platoul Mehedinți pe o suprafață de 106.000 hectare a avut drept scop protecția și conservarea unor ansambluri peisagistice în care interacțiunea activităților umane cu natura au creat, de-a lungul timpului, o zonă distinctă, cu valoare semnificativă peisagistică și culturală, precum și cu o mare diversitate biologică.

Planul de management al Geoparcului "Platoul Mehedinți" întocmit de Consiliul Județean Mehedinți vizează dezvoltarea socio-economică în perimetrul acestui spațiu, modul de administrare, precum și strategiile de gestionare a unor infrastructuri. În perimetrul Geoparcului "Platoul Mehedinți" sunt inventariate un număr de 16 rezervații științifice naturale, 39 de biserici de lemn din secolul al XIX-lea și peste 150 de specii de animale, păsări și plante aflate în patrimoniul științific al României.

Climatul temperat-continental cu influențe submediteraneene și relieful foarte variat au creat condiții pentru numeroase specii de plante și animale rare. Structura geologică unică a acestei zone a condus la apariția a numeroase formațiuni geologice și speologice. O mare parte din aceste valori sunt protejate în 16 rezervații naturale. Pe lângă aceste valori naturale, în acest spațiu întâlnim numeroase obiective culturale și istorice iar tradițiile și meșteșugurile populare (țesutul, olăritul etc.) sunt încă prezente.

Aproape toate râurile care vin dinspre vest, de pe formațiuni impermeabile, sunt captate în subteran la intrarea în bara de calcare. Aval de punctul de captare văile rămân seci, formând în decursul timpului trepte antitetice, cum sunt și cele ale râurilor Topolnița, Ponorăț, Ponorel, etc. Amonte de captare se produce aluvionarea pronunțată a luncilor, care se desfășoară pe sute de metri lățime și se formează astfel *depresiuni închise*, cu fundul plat și cu aspectul

general de polie. Cel mai tipic fenomen de acest gen îl constituie *sistemul hidrocarstic* de lângă comuna Ponoarele, care a generat depresiunile Zăton și Ponoarele (M. Bleahu, V. Decu, 1963).

Exceptând depresiunile, celelalte forme exocarstice sunt slab reprezentate în cuprinsul Platoului Mehedinți. Demne de remarcat sunt totuși *dolinele* de la vestul localităților Balta și Marga, precum și *lăpiezurile* și *Podul Natural de la Ponoarele (Podul lui Dumnezeu)*.

Apele subterane au săpat numeroase *peșteri*, renumite prin dimensiuni și prin ornamentație, cum ar fi de exemplu peșterile: Topolnița, Epuran, Bulba, Gramei, Isverna, etc.

Individualitatea geografică a Platoului Mehedinți constă în îmbinarea caracteristicilor de munte și de deal. El poate fi asemuit munților, cu care se aseamănă din punct de vedere litologic (șisturi cristaline și calcare mezozoice), al aspectelor de relief (văi strâmte, chei), prezenței peșterilor și fragmentării tectonice și în același timp, poate fi asemuit dealurilor (înălțime joasă, culmi netede, numeroase așezări omenești).

Această unicitate se materializează și în răspândirea și structura vegetației. Prin poziția sa geografică, unitatea se întinde în zona *alternanței pădurilor de fag și de gorun*. Climatul temperat cu influențe submediteraneene, altitudinea medie de 500–600 m, relieful accidentat, apropierea de Peninsula Balcanică, constituția litologică (suprafețe calcaroase extinse) au avut un rol însemnat în configurația actuală a structurii floristice și cenotice a vegetației (Cucu – Popova Ana, 1970). Pe areale întinse din partea de sud și sud-vest își face apariția *gorunul* (*Quercus petraea*), *stejarul pufos* (*Q. pubescens*), *cerul* (*Q. cerris*), *gârnița* (*Q. frainetto*), *gorunul balcanic* (*Q. dalechampi*), *carpen* (*Carpinus betulus*), *cârpinița* (*C. orientalis*), *sâmbovina* (*Celtic australis*), *nucul* (*Juglans regia*), *alunul turcesc* (*Corylus colurna*). *Fagul* este reprezentat prin specia de *fag balcanic* (*Fagus sylvatica* subspecia *moesica*). Mai ales pe rocile calcaroase, se întâlnesc *tufărișuri de tip submediteranean*, cunoscute sub numele de *șibleacuri*, formate dintr-un complex de elemente submediteraneene carpato-balcanice și sud-europene, termofile, cum sunt: *mojdrean* (*Fraxinus ornus*), *cârpiniță* (*Carpinus orientalis*), *corn* (*Cornus mas*), *scumpie* (*Cotinus coggygia*), *salbă râioasă* (*Euronymus verrucosa*), *dârmox* (*Viburnum lantana*), *nuc* (*Juglans regia*), *liliac* (*Syringa vulgaris*) etc. (Cucu Ana Popova, 1976). Compoziția floristică a pajiștilor este, de asemenea, abundentă în *elemente sudice, submediteraneene*. Se întâlnesc astfel

pajiștile de *sadină* (*Chrysopogon gryllus*), de *Dauthonia provincialis*, *Vulpia myuros*, *Festuca dalmatica* etc.

Popularea străveche și continuă a acestei regiuni naturale a determinat transformări însemnate în suprafața, structura și compoziția floristică a vegetației. Terenurile cu păduri defrișate (curături) au fost înlocuite de pajiști și terenuri cultivate agricol, dar de slab randament.

Pădurile se păstrează mai bine doar în partea de est a platoului. Pe valea Coșuștei și afluenților săi, drumurile forestiere au înlesnit defrișarea, pe locul curăturilor efectuându-se plantații de molid și de pin negru. Reprezentative suprafețe păduroase de *fag*, *brad* și *pin* ce au rămas încă neafectate de tăieri sunt pe valea Crivei, Lăpușnicului (afluenți ai Coșuștei) și Borovățului (afluent al Topolniței). În partea de sud-vest a platoului pot fi întâlnite *păduri de stejar pufos*, *cărpiniță*, *tei* și chiar *sâmbovină* pe valea Topolniței și pe versantul dealului ce coboară spre Dunăre. Pe văile Coșuștei și Topolniței apar abundente *tufărișuri de liliac* ce au făcut pe localnici să respecte sărbătoarea tradițională anuală a liliacului, din prima decadă a lunii mai, la Ponoarele, Balta și Nadanova.

În cadrul covorului vegetal, ca urmare a diversității mediilor de viață, se întâlnește o bogată și eterogenă faună de origini diferite, dar cu preponderență a elementelor sudice.

Climatul blând, cu influențe submediteraneene, ca și vegetația specifică își găsește reflectarea în prezența numeroaselor reptile și insecte de felurite varietăți. Caracteristice sunt cele două varietăți faunistice, *vipera cu corn* (*Vipera ammodytes*) și *broasca țestoasă* (*Testudo hermanni*), specii submediteraneene ocrotite prin lege și care au o largă răspândire pe calcarele din partea de sud-vest a platoului.

Acestora li se adaugă *șerpi veninoși* (*Coluber jugularis cespius*, *Elaphe longissima*, *Coronella austriaca*) și *neveninoși* (*Natrix natrix* și *Natrix teselata*). Pe suprafețele calcaroase se găsește o specie de *scorpion* mic, dar veninos (*Euscorpium carpathicus*). De remarcat este mulțimea *șopârlilor*, îndeosebi cele de origine sudică (*Lacerta taurica*, *Lacerta praticola pontica*) tot în partea de sud-vestică a platoului. Dintre *vertebrate* o largă răspândire o au *melcii*, *păianjenii*, *gândacii* și mai ales *fluturii*. În pădurile de *fag* și *gorun* se întâlnește *ursul*, *veverița*, *jderul*, *viezurele*,

căprioara, pârșul mare și lupul. Dintre păsări sunt ierunca, fâsa de pădure, gaița, măcăleandru etc.

Ca urmare a originalității cadrului său natural, în Podișul Mehedinți sunt semnalate cele mai dense și variate rezervații naturale dintr-o unitate geografică de asemenea dimensiuni. Astfel, au fost declarate 16 rezervații naturale, cum sunt: Complexul carstic de la Ponoarele, Rezervația complexă Peștera Topolnița, Peștera Epuran, Cornetul Băii și Valea Mănăstirii, Cornetul Obârșia Cloșani, Pădurea Borovăț, Cheile Coșuștei ș.a.

Perenitatea locuirii acestor meleaguri a fost scoasă la iveală în timpul săpăturilor arheologice care au dezvăluit urme de civilizație datând din neolitic și aparținând culturii Coțofeni (Cireșu, sat Bunoaica, Jupânești). În mai multe puncte din Platoul Mehedinți s-au descoperit urme ale unor așezări dacice datând din secolele IV-I î.Hr. (Balta, Bala de Sus, Malovăț), mărturii ale unor așezări romane (Șișești, sat Crăgăuiești).

Cea mai veche atestare documentară a unei localități din platoul Mehedinți este 1581, Baia de Aramă.

Peste tot, în fiecare localitate se pot întâlni monumente de arhitectură populară: biserici, troițe, case tradiționale sau mori. Cel mai vechi lăcaș de cult este Schitul Topolniței construit în secolul XVI, pictat în 1673. Cea mai veche biserică de lemn datează din anul 1757 și se află situată în satul Brebina din zona Baia de Aramă. Alte biserici vechi se pot întâlni în: Godeanu – biserica de lemn cu hramul „Sfântul Nicolae” (1766), biserica de lemn cu hramul „Sfinții Voievozi” (1783-1786), Gornovița – biserica de lemn cu hramul „Sfântul Ștefan” (1796-1799), Prejna – biserica de lemn cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” construită din porunca lui Tudor Vladimirescu (1808), etc.

Există la nivelul Platoului Mehedinți situri etnografice în satele: Balta (sec. XVIII-XIX), Costești (sec. XIX), Prejna (sec. XIX). De asemenea putem întâlni numeroase case cu arhitectură tradițională declarate monumente, datând din secolele XIX și XX, cum ar fi casa Untaru Dumitru (1885) și casa Popescu C.(1940) din Jupânești, casa Pătru Nicu din Crainici (1898), casa Nicolescu Ion din Balta (1898), casa Epuran Gheorghe (1870), casa Dumitru Andrei (1850), casa Zamfiroiu Gheorghe (1860) – din Cireșu, sat Bunoaica, casa cu pivniță Brehui

Flori, filme și poteci în Geoparc

Asociația de Turism Ecologic Camena a implementat în perioada 1 mai – 30 septembrie 2019 proiectul intitulat „Flori, filme și poteci în Geoparc”, proiect ce a urmărit îmbunătățirea nivelului de cunoaștere, înțelegere și apreciere a naturii și a ANP a Geoparcului Platoul Mehedinți de către tinerii din Mehedinți.

A.T.E. Camena își propune prin statut să sprijine implicarea tinerilor în dezvoltarea și promovarea propriei comunități, implicare având ca punct de pornire potențialul turistic natural al acesteia.

Proiectul a răspuns unei nevoi identificate în timp de organizația noastră și anume o alternativă de educație pentru tineri, în completarea educației tradiționale, prin implicarea în activități în natură. Rezultatele foarte bune obținute în proiecte similare anterioare (2010, 2012, 2013, 2014, 2016, 2017, 2018) împreună cu impactul foarte bun la nivelul comunităților și al tinerilor, determină necesitatea continuării acestor activități tip Junior Ranger și în Geoparc. Patrimoniul multiplu adus de ariile naturale protejate contribuie și mai bine la acest demers. Geoparcul reprezintă un bun exemplu fiind un mix de patrimoniu natural (peisagistic, botanic, speologic, etc.) dar și antropic, prin prezența în număr mare a comunităților umane și a arealelor locuite.

Copiii și tinerii pot fi soluția înțelegerii naturii pentru că ei sunt sinceri, dispuși să învețe și îi pot convinge pe părinți sau profesori, pe adulți în general, le pot arăta cele învățate și perpetua la nivelul comunității valorile ecologice, bazate pe echilibru, acceptare, gestionarea resurselor, etc.

Tinerii implicați în proiect își doresc să învețe mai multe despre Geoparc, pe care au început deja să îl cunoască cu ocazia diverselor drumeții. Prin participarea în proiect, ei își vor completa educația de la școală cu lucruri practice, concrete (cum sunt tabăra Junior Ranger, realizarea unor filme de promovare a unor trasee, observarea faunei și florei în mediul natural specific). Se vor dezvolta personal și se creează premisele de a deveni cetățeni europeni responsabili, care cunosc și respectă natura.

Obiectivele proiectului sunt:

- să derulăm 3 acțiuni distincte de promovare a Zilei Internaționale a Biodiversității pentru un număr de 120 de tineri beneficiari timp de 1 lună;
- să realizăm cu ajutorul tinerilor 1 material (multiplicat în 100 ghiduri video) de informare-promovare a 5 trasee din cadrul ariei protejate;
- să derulăm activități de cunoaștere a naturii prin intermediul unei tabere Junior Ranger, pentru 20 participanți, pe o perioadă de 5 luni
- să diseminăm exemplele de bună practică.

Activități ce vor fi derulate în cadrul proiectului

- Întâlnirea echipei de proiect;
- Promovarea proiectului
- Celebrarea Zilei Internaționale a Biodiversității
- Concursul județean de cunoștințe "Click pe Geoparc!"
- Realizarea filmelor de prezentare / promovare a 5 trasee din Geoparcul Platoul Mehedinți.
- Tabăra Junior Ranger
- Realizarea ghidului turistic vizual și tipărit „Pe potecile Geoparcului”
- Diseminarea exemplurilor de bună practică
- Evaluarea proiectului

Partener: Consiliul Județean Mehedinți – Direcția Administrarea Geoparcului Platoul Mehedinți

fundatia pentru
parteneriat

www.repf.ro

www.molromania.ro

Notă: trackurile traseelor prezentate în continuare (mai puțin traseul Ponoarele) sunt disponibile pe site-ul Camena în secțiunea Resurse.

Traseul Schitul de Sus

Durată: 2h

Distanță: 4,5 km

Diferență de nivel: - 120 m

Marcaj:

Traseul ne poartă spre culmile rotunjite ale Podișului Mehedinți și pornește din imediata apropiere a Mănăstirii Topolnița, chiar de la podul de beton aflat înainte de intrarea în incinta lăcașului. Aici vom urma o potecă destul de lată ce urcă pe firul unui ogaș, trece apa pe un podeț de lemn și începe să urce destul de abrupt prin pădure, spre stânga. Poteca este bine conturată, nu avem dificultăți în orientare, și ne scoate la un moment dat pe fața sudică a piciorului de deal pe care l-am urcat. Am făcut până aici 10-15'. La picioarele noastre zărim prin frunzișul copacilor clădirile de la mănăstire. De aici urcușul se mai domolește și poteca se strecoară printr-un peisaj destul de arid, pe coastele golașe ale dealului. Vom trece pe lângă niște locuri de popas amenajate cu bănci, primul îl găsim imediat după ce am ieșit din pădure. Mergem paralel cu firul văii, la înălțime, urcând treptat către culmea dealului. În stânga se vede valea destul de sălbatică a Rudinei iar dincolo de ea Cracul Drumului, pe care ne vom întoarce. Urcăm printre pietre, pe un sol destul de puțin fixat, fragmentat de șiroiri. Atenție însă pe unde pășim căci pe aici se strecoară pe lângă blândețe festoase și exemplare de vipere. În fine vom găsi și cel de-al doilea loc de popas, sub umbra pădurii iar de aici nu va mai trece mult și vom ajunge către culme. Străbatem niște rariști și în scurt timp aflăm un drum de care ce urcă lent către primele case din satul Schitul de Sus ce se zărește nu departe. Timp: 1h – 1h15' de la mănăstire.

Vom intra în sat și vom merge pe drumul drept ce urmează de fapt culmea apelor. Casele sunt destul de rare, risipite printre fânețe, ca în toate satele din podiș. În dreapta, de cealaltă parte a văii Topolniței, se văd satele Godeanu și Bâlvănești. Drumul nostru coboară la un moment dat și urcă un mic platou, dincolo de care zărim și obiectivul nostru principal: biserica din Schitul de Sus, situată pe un vârf de deal. Mai facem doar 15' până la biserică, în total 2h de la mănăstire.

Biserica este o construcție recentă, așezată însă pe un loc cu o priveliște impresionantă. Zărilor se deschid de aici larg, spre toate punctele cardinale. Întreaga creastă a Munților Mehedinți este vizibilă de aici, de la Domogled la Vârful lui Stan și Piatra Cloșani. La picioarele munților se observă satele Cireșu și Balta. Spre sud se ridică crestele platoului Miroc din Serbia. Plaiul Motărățului se ridică chiar în fața noastră. Spre sud-est, observăm dealul Vărănicului și dincolo de el, Depresiunea Severinului, Dunărea și întregul amfiteatru de dealuri ce se opresc pe malul ei stâng. Dealurile Motrului, culmi prelunghi înspre miazănoapte și Podișul Mehedinți spre nord închid turul de orizont de la Schitul de Sus.

Pentru întoarcere, urmăm drumul pe care am urcat, prin sat, cam 150m după care apucăm pe alt drum, ușor spre dreapta, pe lângă o cruce de piatră. Vom coborâ constant, printr-o altă ramură a satului, trecând pe lângă fosta școală și cimitir. Drumul devine mai lat și coboară mereu. După cimitir părăsim zona construită și mergem printre fânețe și lanuri de porumb. La un moment dat drumul cotește la dreapta și coboară destul de direct spre valea Clișevățului. Noi urmăm ramura din stânga, puțin circulată și mai sălbătică care coboară direct la mănăstire, în circa 15'. Ultimul sector de coborâș este ceva mai abrupt dar cu atenție se poate depăși fără probleme. Ajungem în poiana din fața mănăstirii, după o excursie de 3h30' – 4h, destul de comodă și care într-o zi senină ne poate oferi surpriza plăcută a unor peisaje prea puțin

Balta lui Vintilă

Durată: 2-3h

Distanță: 5 km

Diferență de nivel: +200 m

Marcaj:

Poteca pornește din satul Dâlbocița și ne conduce la baltă în circa 1 h. Marcajul este slab.

Imediat după ce trecem de biserica din sat, înainte de un podet, spre stânga se deschide un drum de căruță pe care pornim. Apa unui pârâiaș se strecoară de o parte și de alta a drumului și ne obligă să pășim cu atenție printre pietre. Uneori, o potecă mai ocolește zonele inundate și trece prin fața gospodăriilor din sat.

La un moment dat ieșim din zona umbrită a copacilor și ne aflăm într-o vale destul de pitorească, înconjurați de fânețe și de grădini. Drumul străbate și un sector mai îngust iar versantul spălat de ape ne dezvăluie interesante straturi de argile.

După încă 200 de metri, ne înscriem spre dreapta pe o potecă ce trece printre livezi și grădini și apoi devine un drum de tractor ce urcă destul de pieptiș, lăsând în dreapta firul unui ogaș.

Ajungem în acest fel pe o treaptă superioară a văii. Fânețe bogate se întind spre culmea dealului în timp ce în spatele nostru se ridică alte culmi, împădurite însă.

Poteca noastră urcă mereu și se strecoară printre copaci și tufișuri, traversând ici colo și zone mai mlăștinoase. În general, în afara potecii, există puține puncte de reper sigure, este bine să ne orientăm mereu în urcuș, în direcția nord-vest.

La un moment dat trecem un prag de nisip acoperit de vegetație și ajungem pe malul a ceea ce localnicii numesc "Balta Mică" – o întindere de apă nu prea mare, pe malurile căreia crește papură, trestie și tot soiul de specii de plante iubitoare de umezeală.

Din acest loc, ne orientăm spre pădurea situată cumva deasupra noastră, lăsând în spate balta și în dreapta poienile largi ce se sfârșesc cu alte culmi împădurite.

Poteca ne ajută în continuare și urcând mereu, trecem din nou un

prag plin de vegetație și strecurându-ne printre ferigi, urzici și rugi, ajungem pe malul Bălții lui Vintilă.

Aspectul locului este unul destul de melancolic. Avem în fața noastră un mic lac, cu malurile în general abrupte și năpădite de vegetație. O râpă înaltă de treizeci de metri, verticală, străjuie balta într-o latură. În fața noastră, valuri de pământ stau la baza unei alte râpi, roșietice și plină de grohotișuri mărunte. Un ciudat amestec de geologie și botanică găsim în acest loc. Pășind pe poteca ce înconjoară balta, broscuțe sau șopârle ne sar printre picioare. Pe luciul apei, nicio mișcare. Un copac stă încă în picioare, un ultim martor tăcut al ciudatului fenomen de surpare care a dat naștere Bălții lui Vintilă.

Legenda locală spune că Vintilă a fost un boier ce avea moșii în această parte a Coșustei și că pe locul în care se află azi balta s-ar fi găsit conacul său. Într-o noapte ar fi fost o furtună puternică ce a dus la surparea dealurilor și la năruirea casei boierului ce și-ar fi găsit sfârșitul în apele negre ale bălții.

Un lucru este clar și anume că locul are un farmec aparte. Apele bălții bat în tonuri de verde închis spre negru. Așa putem înțelege de ce localnicii spun și azi că balta nu are fund și chiar că ar comunica subteran cu o alta de la Crăguiești.

O seară de vară și un foc de tabără pe malul său este o experiență de neuitat, mai ales când vedem cum reflexiile de la foc se oglindesc în apă și apoi pe pereții asprii a râpei din apropiere.

Balta lui Vintilă este încă unul dintre locurile frumoase și foarte puțin cunoscute din Mehedinți care merită vizitate de iubitorii de natură și drumeții.

Complexul carstic de la Ponoarele

Din centrul comunei Ponoarele pornesc mai multe trasee spre obiectivele carstice de maxim interes din zona de nord a Mehedințului.

Cu siguranță însă, complexul carstic aflat chiar în centrul localității este cel care atrage cei mai mulți vizitatori, de la simplii drumeți la speologii care explorează lumea întunecată a peșterilor.

Podul Natural de la Ponoarele este foarte ușor de vizitat, drumul județean trecând chiar peste el. O potecă pornește chiar din drum și coboară în dolina destul de largă ce separă podul de Peștera Podului. Aici putem admira mai bine arcada de piatră – fosta intrare a unei peșteri parțial prabușite sau putem coborî în grotă, cu atenție pentru că solul este alunecos.

O bună parte din an peștera este inundată. Ea se poate parcurge cu mijloace de iluminare și echipament de protecție, ieșirea la lumină făcându-se la intrarea de la lacul Zăton. Trebuie să fim însă foarte atenți pentru ca pe parcurs urmează să depășim un sorb a cărui deschidere acoperă întreaga galerie.

Revenind la drum, urcăm pe Dealul Peșterii până în culme de unde putem admira peisajele din jur, Munții Mehedinți dar și lacul Zăton – singurul lac natural din Geoparc, un lac temporar ce se alimentează din ploii și pâraie dar care se drenează prin galerii inundate ieșind la final prin Peștera Bulba și lăsând în urma sa, în sezonul cald, o vale aridă, goală.

Tot pe deal putem admira lapiezurile, formațiuni carstice de suprafață, apăruite sub acțiunea continuă a apei și care formează un adevărat câmp.

Dacă dispunem de timp putem coborî să vedem și deschiderea de aici a Peșterii Podului, să explorăm malurile lacului (unde mai putem găsi câteva intrări de peșteră) sau pur și simplu putem admira în tihnă peisajele din jur.

Din Ponoarele putem face drumeții sau plimbări cu bicicleta spre Cheile Băluței, vârful Paharnicului, Baia de Aramă sau la morile și bisericile de lemn din zonă.

Vizitarea întregului complex carstic durează circa 2 ore.

CU BICICLETA ÎN GEOPARC

Circuit din Isverna

Din centrul comunei Isverna pornim pe un drum de piatră ce trece culmea către satul Nadanova, mergând la început pe valea Coșuștei și urcând apoi peste Dealul Fluerea. Peisaje deosebite se lasă spre munți, putând admira Groapa lui Iorgovan, Vârful lui Stan, satele Isverna și Seliștea precum și vârful Paharnicului. După ce coborâm în Nadanova, printre gospodării și fânețe, pornim pentru scurt timp pe drumul județean la dreapta, trecând din bazinul Coșuștei în cel al Topolniței printr-o mică înșeuare. Coborâm puțin și cotim la dreapta, spre Gornovița. Urmăm întâi drumul prin sat iar după biserică, ne înscriem pe un drumeag ce devine priporos și ne va purta tot mai sus, pe culmile pustii, printre pășuni și păduri, dinspre Cuca Înaltă și Isverna. Peisajele se vor deschide spre Valea Coșuștei iar după câteva serpentine pe coastele dealului, vom coborî puternic (pe un parcurs comun cu cel de la Karst Isverna) până în satul Cănicea, foarte aproape de Biserica Sfinții Voievozi.

Lungime traseu: 26 km. Diferență de nivel: +/-590 m.

Spre dealuri înalte: Vârful Paharnicului

Traseul propus pornește tot din Isverna dar poate fi abordat și din Ponoarele și combină drumuri forestiere precum și poteci urcând pe Vârful Paharnicului (885 m), cel mai important vârf din această zonă a Mehedințiului. Traseul se suprapune parțial atât cu traseul de la competiția Karst Isverna cât și cu cea de la Ponoarele MTB Race.

Pornind din Isverna, parcurgem drumul județean asfaltat spre Ponoarele iar după 8 km, cotim la stânga pe drumul spre Valea Ursului (indicator). Drumul devine mai îngust, rămâne asfaltat dar începe să urce constant prin sat, coborând apoi printr-o văioagă umbrită în satul Șipotu.

Începem să urcăm susținut până în culme (drum forestier) unde pornim la stânga pe un drum de creastă ce vine dinspre Bârâiacu. Ținem culmea, în urcuș continuu și accentuat prin rariști, pe vechi drumuri de

exploatare forestieră. Ieșim apoi din această zonă dificilă pe un platou cu deschideri largi spre munți. Avem Paharnicul în față (la doar 2 km) și dincolo de el, Vârful lui Stan.

De la Paharnic, apucăm la dreapta pe un drum ce coboară destul de dur până în satul Godeanu, foarte aproape de DN 67D ce merge la Băile Herculane. Închidem circuitul prin coborâre pe Valea Verde (7 km până la Isverna).

Lungimea traseului este de circa 25 km. Diferență de nivel: +/- 745 m.

Mulțumim pentru implicarea în realizarea acestui proiect:

Consiliul Județean Mehedinți – Direcția Administrarea
Geoparcului Natural Platoul Mehedinți

Asociația de Turism Ecologic Camena
Sat Lazu, comuna Malovăț, județul Mehedinți
www.camena.ro | office@camena.ro

Facebook/Camena

fundatia pentru
parteneriat

www.repf.ro

www.molromania.ro

**“Flori, filme și poteci în Geoparc” este un proiect finanțat de
Fundatia pentru Parteneriat și MOL România**

Această publicație exprimă exclusiv opinia autorului iar Fundația pentru Parteneriat și MOL România nu pot fi făcuți în niciun fel răspunzatori de felul în care este folosită informația pe care o conține.